

LO GERONÈS

PERIÒDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona. 1 pesseta trimestre
Fora. 1'25 id. id.
Estranger. 1'50 id. id.
Un número 10 cèntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se n donarà compte en lo Setmanar,

Any VI.

Disapte 5 d' Agost de 1899

Núm. 263.

BON COP DE FALS

No som barcelonins ni tenim res que veure ab los fets ocorreguts a Barcelona ab motiu de la estada en dita ciutat de la esquadra francesa.

Pero som catalanistes y, en que no ho fóssem, som catalans, y ab aixó n' hi ha prou pera sentirnos ofesos en nostra honra y en nostra dignitat pels insults y pels menyspreus que en lo Parlament espanyol s' han dirigit a nosaltres y a la nostre terra, sense que cap diputat català, cap dels que s' diuen representants de Catalunya, haja sapigut retornarlos escupintlos al rostre del desvergonyit que tant s' ha permès.

Autoritats, prelats de la Iglesia, corporacions, classes socials y colectivitats polítiques legalment constituïdes, han sigut atropellats per la baba verinosa de polítics d' ofici, de gent sense consciencia y sense principis, que tenen la audacia de parlar de pàtria y de patriotisme en los moments precisos en que l' Estat espanyol, per ells empobrit y deshonorat, està fent los últims badalls y a son entorn volejan ja l' corps famolenchs, esmolant les urpes pera fer presa en ses carns, com si sentissen farum de mort.

¿No n' ha rebut prou d' agravis Catalunya, pera que aquesta gentussa hage de infernells de novells? ¿No n' té prou de motius de descontent pera que hagen d' anyadir-senhi d' altres? ¿No son prou los seus sufriments pera que hagin de congriarse sobre d' ella les ires dels que disposan del poder?

Perque som catalanistes, perque volém que Catalunya se governi a sí mateixa com es de lley natural, de tradició, de rahó y de justicia, se demana que siguem declarats poch menos que fora de la lley, y axó per los mateixos que s' titulan liberals y demòcrates, pels mateixos que proclaman lo respecte a totes les opinions y a totes les manifestacions del pensament, pels mateixos qu' admeten la licitud dels atachs a Deu, a la forma de Govern y als fonaments essencials de tota societat humana; com si l' únich inviolable, l' únich intangible, l' únich inatacable fos pera ells la actual organització política del Estat espanyol, la forma accidental y transitoria de les seves institucions polítiques y administratives.

Y no es aixó lo pitjor. Lo pitjor es que l' Govern, se 'ls escolta y en lo fons pensa com ells; y arrastra pels mateixos prejudicis, obehint als mateixos impulsos y atemorizat sens dubte per la seva cridoria, s' ha manifestat per boca del seu President y per boca del ministre de la Governació disposat a impedir la propaganda de les doctrines catalanistes, a privarnos l' exercici dels drets que com a súbdits espanyols nos regoneix y ns dona la Constitució; extremant lo rigor fins al punt de repartir colps de sabre y bastonades de cego a gent indefensa, que no ha fet res que les lleys no permetin, com ha succehit ultimament a Barcelona.

Nosaltres que no ns hem sortit ni volém sortirnos de la legalitat, protestém d' aquestos insults, d' aquesta conducta arbitraria y d' aquestos atropells brutals y reclamém ab tota la energia que ns donan la rahó y les lleys lo respecte degut als nostres drets de ciutadans de l' Estat.

Nosaltres tenim dret de dir y dihém ben alt, que Catalunya se queixa, que Catalunya té dret de queixarse, que Catalunya no vol ésser governada per gent que han donat probes de no saber governar: per gent qu' han desorganizat y corrumput tots los serveys públics, tots los organismes del Estat; per gent qu' han dilapidat la fortuna pública; per gent qu' han enervat les forces del país, y per gent qu' han fet sufrir a Espanya la més vergonyosa de les derrotes y la humiliació major que pot sufrir un poble.

Nosaltres neguem a n' aquesta gent aptitud pera governar, nosaltres neguem a n' aquesta gent autoritat pera atacar les nostres doctrines en nom d' uns principis y d' uns sistemes quins resultats tothom ha vist y sent per desgracia.

Lo que d' ells exigeix la opinió, no sols a Catalunya si-

no a Espanya tota, lo que d' ells exigeix la decencia y l' decoro, es que se n vagin per un sempre més a casa seva a plorar les desgracies y les ruïnes que han ocasionat.

Sols aixis podrém compadirlos y oblidarlos.

Als qu' aixis no ho entengan, als qui fent buria de tot pretengan encara insultarnos ú ofegar per la forsa les nostres protestes, a n' aquestos, Catalans, BON COP DE FALS.

J. B. y S.

Lo Dret Civil Geroní. - Cartas Obertas

Srs. D. Joan de D. Trias y Giró y D. Marián Bassols.

Benvolguts juriconsults y Senyors nostres: ab la benevolencia de V. V., després d' haver desvanescut los tres prejudicis més capdals vulgarizats sobre l' dret geroní, y creyent que ns dispensaran la mateixa galant bona acullida que ns han otorgat fins al present, continuarem nostra tasca oferint a la seva il·lustrada consideració y a la de la Comissió, altres punts de vista sobre l' mateix pera ratificar nostras aseveracions, confirmatoris ells de lo exposat y que acabaran de fer comprendre y amostrar l' importancia del dret peculiar nostre; com sa forsa obligatoria, llur extensió territorial y efectivitat practica, los treballs y gestions fets pera sa conservació, pera termenar ab una lleugera critica de son valor juridich ab lo que posarem fi a n' aquestas, ja tal vegada insidiosas epistolas.

Déyam al final de l' anterior, que l' nostre dret ha alcanzat en tot temps y ha gosat davant dels Tribunals de la eficacia que li correspón com a un cos vivent, per la autoritat y forsa obligatoria que presenta y revesteix malgrat a no haver tingut una consagració oficial pel legislador.

Y aixis es en efecte; encar que la verdadera significació del dret geroní siga el de un dret no promulgat com a consuetudinari y no escrit qu' es (1), y, sols hagi sigut compilat per decret d' autoritat privada, n' obstant, l' aquiescencia dels Tribunals, las declaracions dels Soberans y lo prestigi dels Doctors li han donat una importancia semblant, casi igual a que hagués alcanzat una publica autoritat, en una paraula de que hagués sigut promulgat pel poder legislatiu. Los efectes als menys, han sigut los mateixos, perque además ha vingut acompanyat de forsa obligatoria, com que tingué los propis caràcters y condicions de la lley escrita.

Y dihém que ha tingut sos efectes equiparantlo a la lley, perque ha complert satisfactoriament lo triple objecte que ls juriconsults y ls romanistas (2) assignan al dret consuetudinari: omplenar los vuyts de la lley *diuturna consuetudo pro jure et lege in his, quæ non scripto descendunt observari solet*; interpretar son sentit y fixar llur extensió *optima es legum interpretes consuetudo*, y derogar lo dret anterior ja fentlo caurer en desus (*desuetudo*) ja substituhintlo ab un dret contrari (*consuetudo contraria*) com veurém en avant.

La autoritat indiscutible y la forsa obligatoria qu' ha revestit sempre el dret consuetudinari geroní, y més concretament lo códich consuetudinari de Gerona, llur observancia practica en la vida del foro, ve revelada per la doctrina del Doctors, comprobada per la voluntat dels Soberans de Catalunya, determinada per forsa de l' aprobació real, precisada per virtut de fallos de la Reyal Audiencia del Principal y afirmada per la Jurisprudencia moderna. Prenguin nota d' aquestos testimonis irrecusables que li donan tota sa forsa y l' valor coercitiu, los que s' haguessin empenyat en que fundats en la falta de sanció expressa de la compilació consuetudinaria suposavan al nostre dret despossehit de

(1) En el sentit juridich, no en el vulgar y material de la paraula, ja que en aquest darrer aspecte ho va ésser per Mieres.
(2) Sobre tot Saragay que va al davant de tots.

forsa obligatoria, y l' creyan, un alegat de institucions històriques més ó menos certas fóra dels usos de la vida del dret.

Los sabis y profonds juriconsults de l' época d' or del Dret de Catalunya tenian d' ell gran estima y convensut apreci, tots l' invocavan en llurs escrits forenses y l' comentavan en sas obras y no sols feyan aixó, sinó que s' complavian en demostrar sa forsa legal dintre del Foro y llur observancia practica. Fontanella, entusiasta de las institucions geroninas, en sa magistral obra (1) ja deixà sentat que « *consuetudines civitatis et diocesis Gerundæ servantur ibi pro lege, et secundum eas judicat senatus* ». Es dir que tenen forsa de lley y segons ellas julja lo Senat ó Audiencia de Catalunya. Y diu un altre autor, si son notorias y s' proba l' observancia d' aquestas costums en el foro (González ad. cap. fin de donat. int. virum n. fin. Y de leg, segons pluma de Burgos de Pag.) son obligatorias encar qu' estas no foren compiladas per autoritat pública sinó privada. (2)

En igual ó paregut sentit, y tots remarcant llur observancia forense, s' expressan lo mateix Fontanella en altres llocs de sa notable obra, Cáncer en sa *Variarum resolutionum* etc (3), Romaguera en sas celebradas *Synodales Gerundenses* (4), Cortiada (5), Socarrats (6) y alguns altres tractadistas y juriconsults. Afirmant aquet darrer que, perque alguna costum se diga notoria ó probada hi deu haver recaygut sentència, y com son varias las que han recaygut sobre las costums geroninas d' aquí que tinguin forsa obligatoria las probadas ó notorias. Hermós principi que en part encare avuy ve aplicantse per la Jurisprudencia actual, pera que formin doctrina legal certas institucions y usos juridichs.

Los preclars y gloriosos comtes de Barcelona y reys d' Aragó, en los diversos privilegis que concediren a la ciutat immortal sempre respectaren sos usos, franquesas y costums civils. Alguns dels diplomas reyal citats en nostras cartas anteriors no donan lloch a dubte sobre l' particular, y especialment ho confirman lo de la regina D.ª Maria com a llochtinent de son espós de 13 Febrer de 1445 (7), que además de ratificar los privilegis, *costums y bons usos* es notable per l' important facultat política concedida a la ciutat d' elegir sindichs que representin a n' aquesta en las Corts de Catalunya, facultat apreciadíssima en aquells temps. En la época de D. Joan II també rebé Gerona, sens dubte en pach de sa fidelitat reyal, varis diplomas y privilegis en que s' otorgavan importants franquesas y en quasi tots se 'ls confirmava los que ja gosava y sas costums propies en observancia, aixis com, y també en virtut de la lley 1.ª tit. XIX (de privilegis é inmunitats) Llib. I, Vol. 1.º de las Constitucions de Catalunya (8) quinas següents paraulas son ben explícitas y claras: « Per aixó Nos lo dit Rey, per Nos y tots nostres successors, restituim, otorgam y aprobam als prelats etc. etc. y ciutadans y homes de vilas y llocs de ciutats, vilas y llocs de Catalunya (per lo tant los de Gerona) aixis com antigament més plenament los han tingut y possehit, todas las llibertats y franquesas, *costums y bons usos* y tots los privilegis y concessions usadas en temps del Senyor Rey En Joan 1.º »

Per forsa de l' aprobació real, s' ha reconegut al dret de Gerona, format per sos privilegis y per sas costums, entera virtualitat y potencialitat coercitiva, pera que fos d' aplicació directa en las relacions del ordre privat del habitants del Bisbat. Aixis se desprén de la ja citada anterior-

(1) *Decisiones Sac. reg. Sen. Cathal.* - Decisio 578 n.º 23.
(2) *Civ. Gerundæ*. - González ad. cap. ex litteris 8 de eo qui cognovit etc.
(3) *De l. C. Gerundensibus*. - var. 3. n.º 19. n.º 67 y també contra Gerundenses p. 1 c. 1. n.º 49.
(4) *L. 3. tit. 12. cap. 2. n.º 102*.
(5) *Decis. Canc. et Sac. Reg. Sen. Cathal.* - Decis. 193 n.º 1.
(6) *In tract. Petri Alberti*. - in prem. q. 2. n.º 2 y 10, dec. cas. 215 q. 2. n.º 1.
(7) *Llibre vermell fol. 102 retro* - Arxiu Munic. de Gerona.
(8) *Que s' lo capítol I. de la Constit. de Pere II en las Corts de Barcelona de 1283*. En virtut d' aquesta Constitució un expressiva, fins tal vegada se podria sosténer, segons interpretació doctrinal in extenso l' autoritat pública del dret geroní.

ment Reyald Cédula de Felip IV de 5 Novembre de 1654, confirmatoria de tots los privilegis anteriors, y per la qual, tanta es la forsa prelativa determinant donada a nostre règimen jurídic, que fins prevaléix contra los diplomas reials y contra las sentencias dels Tribunals quan ab ell están contraposats.

Fins a tal punt ha sigut considerada per l' autoritat real la forsa coercitiva y l' valor real y obligatori en el territori de la Diócesis, del dret consuetudinari geroní!

Los fallos dels Tribunals catalans y senyaladament la doctrina de la Real Audiencia o Senat de Catalunya, han corroborat y palesament sancionat sa eficacia, donchs ja hem citat més amunt lo testimoni de Fontanella. Aquet referit Tribunal superior en ocasions repetidas y sobre diverses materias ha confirmat la existencia del nostre dret peculiar, ratificant llur autoritat, fallant segons son esperit lo mateix en sentencias definitivas que en interlocutorias com es de veure en las Reials Sentencias de 15 Novembre de 1522 (sobre imprescriptibilitat dels censals eclesiástichs), 24 Octubre de 1526 (prescripció censals de laics), 1 d' Octubre de 1605 (sobre l' observancia del *Recognoverunt proceres* y demés privilegis de Barcelona ab relació als lluismes y al testament sacramental), 30 d' Agost de 1773 y 7 Novembre de 1778 (abduas sobre l' dret de percepció del delmes de batudas y rebatudas, baleigs y rebaleigs), 14 Mars de 1821 (sobre acaptes o pensions enfitéuticas perceptibles en especie), altres duas dels anys 1827 y 1828 (sobre la pena de pago del doble lluisme) y las de Mars y Abril de 1831 (sobre successió intestada en los ascendents), entre altres variats que podriam senyalar.

Y també ha sigut reconeguda llur autoritat per la Jurisprudencia moderna, per orgue del Tribunal Suprem de Justicia, ja acceptant y confirmant los fallos repetits de l' antiga Audiencia, ja declarant la subsistencia en nostre territori de determinadas costums é institucions en vigor, com en la de 8 Janer de 1874 acceptant la vigencia del *tantundem*, ja fent per últim constar en altres la peculiar observancia d' un dret propi.

Ociós es dir que en l' Audiencia del Territori també ha estat admesa la sua observancia, com en la Sentencia de la Sala 1.ª de lo civil de la Audiencia de Barcelona de fetxa 3 de Maig de 1872, aixís com, en el Jutjat de nostra ciutat y altres de la provincia, podent afegir ab lo difunt degá Don Manel Viñas. (1) «*Por lo que toca a la autoridad y fuerza de obligar de las costumbres compiladas (de Gerona) además de la Jurisprudencia constante de este Juzgado en reconocerlas, podemos citar la del Tribunal superior del territorio, quien ha fallado según ellas en varios casos.*»

Tal es l' autoritat ben patentada del dret civil de Gerona. Al qual sols li manca la forsa moral, y la manifestació externa y ostensible d' una pública sanció, que no duptém alcansar al menos en lo que sigui práctic y vivent, en virtut de son ingrés y aculliment al futur Apéndix del Dret de Catalunya que será aprobat pel legislador espanyol, si s' vol seguir ab la tradició jurídica de nostra terra y fins ab la manifestada pels Reys d' Espanya y per la Jurisprudencia del Estat.

En V. V. confiém, que representan tan dignament a Gerona, y en los demás sos ilustrats companys de Comissió, procuraran sigui una fahedora realitat la tal consagració que demana la llógica, lo patriotisme y l' interessos morals de la part més catalana de Catalunya.

Ab tals falagueras esperansas l' saluda fins a la proxima son més affm. s. s. q. l. b. s. m.,

JOAN BTA. TORROELLA.

(1) Revist. de Gerona - Tòm. I. (1876 - 77) pag. 78.

Missatge dirigit pels catalans als finlandesos (1)

A vosaltres fills lleals y nobles del gran Ducat de Finlandia, que ab caràcter brau é independent heu combatut sempre en defensa de vostra llengua, pera guardar intacta vostra individualitat y l' Dret nacional propi d' una rassa viril, vos endressém aquest missatge en nom de la joventut de la terra catalana.

Desde l' mitjorn d' Europa, nosaltres catalans també havém sentit vostres crits d' angouxa. La vostra veu planyenta sortida de las boyrosas y fredas regions del Nord, ha atrevessat la Europa, ha repercutit per tot pera aturarse al mitjorn, a Catalunya, fent bategar nostres cors devant las valentas protestas ab que haveu respost a las amenassas del despotisme que a las darrerias del sigle XIX encara impera en la majoria dels Estats d' Europa que volen envanirse ab

(1) Lo Missatge ha estat traduït al finlandés per un suech resident a Barcelona y será publicat per tots los periódichs de Finlandia.

lo calificatiu de civilisats. Si la voluntat d' un home després d' una guerra saganta va disposar guardar vostras antigas llibertats, la voluntat d' un altre home, en una época de pau, de benestar y de tranquila calma, preté arrebarvos lo que havia jurat respectar per sempre.

Es que tots los grans Estats son iguals; una barreja de nacionalitats diferents pertanyents a variats rasses sotmesas al domini del més fort, y tots sense distinció, tots, cuydan d' ofegar encare que sia en sang las aspiracions a la llibertat.

Ahir tot un Emperador d' Alemanya estranyant gent de sa terra pel delicté d' estimarla més que a las altres; ayuy un Emperador de Russia volguent reduhirvos a la condició de miserables esclaus com hi te a tants altres pobles, y demà un Govern d' Espanya perseguint ab ira a tots los que treballin pera reconquerir la llibertat de Catalunya.

Per aixó l'ls catalans, que també vivim com vosaltres sotmesos al jou d' una lominació extranya, que igual que Finlandia som diferents del Estat a quin nos ha tocat anar adscrits, al sentir vostres planys nos havém extremat; al pensar que també nostra patria es esclava, que també viu baix lo poder del més fort, lo més barbre sempre; may lo més avansat.

No ns lligan a vosaltres, valents finlandesos, ni afinitat de rassa, ni comunitat d' origen, ni de llengualje. Res tenim de comú abdos pobles; solsament l' infortuni ns acostava y ns fa venir a donarvos una abraçada de germanor y a encoratjarvos en lo moment del perill.

¡Avant y fora, braus finlandesos!—No desistiu may en lo camí que havéu emprés; no volguéu contribuir de cap manera a la inicua expoliació que vol férseus. Prediquéu a vostres compatriotas en favor de las llibertats de la terra, excitéulos ab energia a la resistencia, que quan un poble vol ser lliure, no hi ha poder en la terra capás d' esclavizarlo. Poden perseguirvos, empresonarvos, acabar ab vostra vida; pero la mort lluytant en defensa dels drets de la terra es preferible a una vida vergonyosa d' esclavitud y de deshonra.

Avant, donchs! seguim fermes en la tasca comensada, que nosaltres desde las rialleras costas de la mar llatina, sentim lo mateix desitj que a tots vos encoratja. No desmayéu en vostres propósitos, que ja s' acostan al seu terme las opresions dels pobles. Caurán los grans Estats pera deixar pas ample a la redemptora idea de la llibertat dels pobles oprimits que vé a passos gegantins ab lo nou sigle.

Visca Finlandia! Visca Catalunya!

Visca la llibertat de tot los pobles esclaus!

Barcelona y Juny de 1899. — Lo «Centré Escolar Catalanista» apoyat per la *Unió Catalanista*.

Entitats y periódichs adherits: Asociacions. — Lliga de Catalunya, Popular Regionalista, Catalunya Autònoma, Catalunya y Avant (democrática), Lo Sometent (democrática), Folklorica, Catalunya Nova, Concell de Sis, Centre catalanista de Gerona y sa comarca, Centre Catalá de Sabadell, Centre Catalanista de Villafranca del Panadés, Centre Catalá de Mollet del Vallés, Lliga catalanista de Banyolas y sa comarca, Lliga Regional de Manresa, Obrera de Manresa, Catalanista de Lleyda, Centre Catalanista de Mataró, Centre Catalá de Castelló d' Ampurias, Centre «las Quatre Barras» de Tarragona, Joventut federal propagandista (Barcelona).

Agrupacions. — Escolar «Ramón Llull», Los Montanyenchs, Catalanista de Badalona, de S. Feliu de Codines, de Sant Andreu de la Barca, de Valls, de Rodonyà, de Sitjes, de Sallent, de Cardedeu, de Besalú, de Vilasar de Mar, Escolar Lleydatana, Escolar Lliberal, Barcelona, Regionalista de Balaguer.

Periódichs. — *La Renaixensa*, *La Nació Catalana*, *La Talla Catalana*, *Lo Teatre Regional*, *Lo Jovent Catalá*, *Las Quatre Barras* (Vilafranca), *Lo Pi de las tres branças* (Berga), *Lo Catalanista* (Sabadell), *La Veu del Vallés*, *La Comarca de Lleyda*.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. — Sessió del 26 Juliol. — (2.ª convocatoria.) Reunits 10 concejals baix la presidencia del Arcaide Sr. Catalá, se prengueren los acorts següents:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Id. comptes per 22873 ptas.

Id. la distribució de fondos pel mes d' Agost que puja a 30.18755 ptas.

Adjudicar definitivament a D. Lluís Torres pel preu de 204 ptas y per cinchs anys l' arrendament de un lloch de refrescos a la Devesa.

Aprobar lo nou plec de condicions pel arrendament del Teatre, quina subasta tindrà lloch lo dia 7d' Agost baix la presidencia del concejal Sr. Plá.

Concedir permís d' obras als Srs. següents: Tomás Cot, Carlos Martínez, Francisco Vilallonga, Alfonso Llensa, Francisco Oriol, Joaquim de Carles y Ginés Conet.

Se dolgué el Sr. Garriga (A) de que estiguessin ja acabadas moltas obras, quin permís are se demanava, oferint lo Sr. Arcaide posarhi correctiu.

AJUNTAMENT. — Sessió del 2 Agost. — (2.ª convocatoria.) Reunits 12 Concejals baix la presidencia del Sr. Catalá, prengueren los següents acorts:

Aprobar després de algunas explicacions del Sr. Tor l' acta de la sessió anterior.

Aprobar comptes d' import total 534'25 pessetas.

Id. l' extracte de las sessions del mes de Juliol pera sa inserció en lo Butlletí.

Aprobar la terna dels Srs. Figueras, Bassols y Pallí per el càrrech de vocal de la Junta d' instrucció pública.

Entregar a cada Concejal una copia del balans de la situació económica del Municipi.

Passar a la Comissió corresponent una instancia del «Foment de la industria, comerç y propietat» interesant se estudihi un programa de festas per las firas de Sant Narcís y proposant la celebració de un concurs de bestiar.

Traure a subasta lo suministro de grans pels animals del Municipi.

Passar a saludar al Governador civil una Comissió composta del alcalde y dos tenints.

PREU DE SUBASTA

En Silvelá, a Sant Sebastián, ha dit als periodistas que tot marxa com una seda y que tot va tan bé ab la seva administració. Lo duch de Tetuán, que ve de la conferencia internacional de L' Haya, ha dit que a fora ns tenen llástima y qu' Espanya no es considerada per res. Lliguin caps nostres llegidors. Lo que s' exten com taca d' oli y res hi poden les bastonades ni les garrotades, es l' esperit autonomista de las nacionalitats que forman l' Estat espanyol: parlin per nosaltres Palma de Mallorca, Bilbao, Barcelona y altres de que anirém prenen nota. «Y tú, Romero Robledo, ves cantant.»

— Lo «Brusi», que ja caduquéja, suposa ab evident malavolensa, que l'ls catalanistes son instruments de la masoneria en les seves manifestacions de protesta contra l'ls governs de Espanya. En cambi *La Publicidad*, que té més motius d' estar al tant de tot lo que a la secta s' refereix, dispara contra l'ls catalanistes ab bala rasa, y l' seu corresponçal a Londres, lo senyor Lletget, aquell que escrivia aquelles correspondencies tant patrioteres quant la guerra, va fer d' acolit a N' En Romero Robledo en lo Congrés, en tot lo que aquest va dir contra l'ls catalanistes y contra Catalunya. Nosaltres, ben mirat, creyem que l' instrument de la masoneria en aquest assumpto es lo senyor Mané y Flaquer: ¡qui havia de dirho, a les seves velleses!

Ab tot, diguin lo que vulguin los panxa-contentes del *Brusi*, y l'ls masons dictatorials, y weyerlistas de *La Publicidad*, lo catalanisme, a despit d' ells, fa y seguirá fent son camí.

— En l' article del senyor Prim, que publicarem en lo número passat, s' incorregué en la següent errada de concepte, que corretgim: en la antepenúltima ralla de dit article (2.ª plana, 2.ª columna), ahont diu: «desde l'ls palmerars d' Ebre», ha de dir «desde l'ls palmerars d' Eix.»

— Hem rebut la primera part del Cuadern 5.ª dels *Ejercicis metódichs d' Aritmetica* escrits pel mestre normal N' Angel Lletjós, publicat baix los auspicios de la Agrupació protectora de la Ensenyansa Catalana. Doném al autor les gracias per la atenció.

— L' ex-arcaide de Gerona ns ha enviat un estat dels ingresos y pagos de l' Ajuntament durant la seva administració. Nos en ocuparem, luego que s' hagi fet pública la situació económica de nostre municipi, única manera de poder apreciar aproximadament la gestió de l' arcaide y del Ajuntament passat en materia de fondos.

— Segons diu *L' Oloti*, los días 18, 19 y 20 d' Agost estarà a Olot lo bisbe elet de Barcelona, Dr. Morgades, ab motiu de consagrar la artistica capella que l'ls senyors Vayreda han fet construir en sa casa.

— Es esperat a Caldes de Malavella, pera pendrer les aygues medicinals, lo Ministre de Gracia y Justicia, Excelentíssim senyor D. Manel Durán y Bas.

— En virtut de la nova organizació que a las juntas locals de presons dona lo R. D. de 22 de Maig últim pels dos vocals de lliure elecció del Ministeri de Gracia y Justicia han sigut designats per formar part de la Junta local d' apuesta ciutat, don Narcís Sambola y don Joaquim de Espoña; com indivi uu del Collegi d' advocats ha sigut designat don Ildefons Ruiz de Marcillo. En quant els demés vocals electius no sabem si han sigut encara nómbrats.

— Ha sigut nómbrat president de la secció espanyola del Congrés internacional de medecina professional que se celebrará a Paris l' any vinent, nostre estimat amic lo distingit metge d' aquesta ciutat don Joseph Pascual y Prats, a a qui felicitem per tan honrosa distinció.

— Com a follet en lo *Diario de Gerona* los joves advocats D. Joan B. Torroella y D. Narcís Prats, han comensat a publicar la notable obra del celebrat juriconsult D. Tomás Mieres «Costums del bisbat de Gerona», precedintla un prólech del distingit escriptor y advocat D. Joseph Pella y Forgas. La obra se publica en castellá y per justificarho figura al frente una advertencia, no convenient cap de las rahons que dona per no usar la llengua catalana, entre ellas, la de que fentse en castellá *facilita el estudio a aquellos que, no conociendo la lengua catalana, se hallan en el caso de tener que intervenir en los trabajos de codificación*. Naturalment com que l'ls que forman la comissió de codificació catalana son Andalussos, axis potser ho entendrán.

— Diu *La Veu del Montserrat* en son darrer número:

«Hem estat pensant aquets dies si haviam de dir alguna cosa en sentit de protesta contra els insults dirigits en ple Congrés dels Diputats contra l' ilustre persona que está destinada a ocupar dintre poch temps la Seu Ausetana, la qual, además de l' alta dignitat ab que vindrá a viure entre nosaltres, ha sigut nostre colaborador y en nostres columnes ha publicat la major part dels escrits regionalistes que li han valgut tal grandesa d' acusacions. Després de pensarho bé, hem decidit no fer cas, atenentnos al nostre adagi, qu' en Romero Robledo ja veurá si troba a Madrid algú que li traduhesca: *Brans d' ase no puján al cel*. Estem segurs de que l' Doctor Torres y Bages n' haurá fet també el poch cas que n' havia de fer.»

— Lo die 9 de Juliol se verificará la solemne clausura del Concili de l' América llatina. Lo Papa ha aprobat los Cánons d' aquest primer Concili plenari america, que son en nombre de mil.

En el pròxim Consistori serà designat un primat per l'Amèrica llatina. L'arquebisbe de Buenos Aires serà Paucari de les Indies Occidentals y la purpra cardenalicia serà conferida al arquebisbe de Santiago de Xile.

— Copiè de *La Renaixensa* del diumenge passat.

« Ahir durant tot lo dia 'l senyor Alcalde vá rebre gran número de cartas y visitas protestant de las injurias que en lo Congrés li havia dirigit lo senyor Romero Robledo. podent citar entre otras las del Capitá general, dels Presidents de la Diputació, Cambra de Comers, Comitè Polaviejista. Ateneu Barcelonés, Foment del Travall Nacional, Círcul Ecuestre, Cónsols d'Anglaterra y Bèlgica, senyors Marqués de Mariano, Arnús, Sard, Camps y Sallarés. »

Les protestes han seguit, augmentant la seva significació y qualitat de les persones y entitats protestants.

Sempre hem estat convenuts de que, per més que molts nos s'en donguin compte, tot atach fet á Catalunya ó á les personalitats catalanes que per una circumstancia ó altre se troban representar algun element important de la nostra terra, ha de reportar á sos autors efectes contraproduhents. Desenganyis En Romero Robledo; aquí 'ls seus insults y la seva conducta, no troban ni poden trobar res més que en los polítics d'ofici de totes menes, en lo núvol de forasters que aquestos envian á viure sobre 'l país y en uns pochos catalans que renegarien fins de Deu per un plat de lentilles, únics que en tot cas mereixen en justicia los mots benigrans quin vocabulari gens onvegable tant té per má.

— Se tracta de constituir una agrupació catalanista á Montbrí del Camp.

VARIETATS

Los plátanos perjudican la salut

En la *Ilustrate Garden Zeitung*, llegim una observació molt interessant deguda á M. Hilliger, un alemany que viu á Barcelona.

D'uns quants anys ensá, al comensar la primavera, se manifestava ab regularitat en sa casa y en sa familia una epidemia de tos, sense que fins ara n'hagués pogut trobar la causa.

Pero M. Hilliger se resolgué de procedir á un exámen microscòpic de les substancias expectorades, trobant en elles cossos estranys en forma d'estrelles, cossos que trobá aximateix en gran quantitat en la pols depositada en la seva finestra.

Després d'un detingut exámen, regonegué la semblança d'aquels corpúsculs ab lo borró que cubreix les fulles dretres del plátano y que sembla á la vista una pols fina. Era, donchs, evident que á n'aquesta pols s'havia d'atribuir la tos de la seva familia.

No dexa d'esser curiós recordar que igual observació havia fet ja Dioscorides y que Galen ha escrit ab tota formalitat que la pols de les fulles del plátano irrita 'l canyó, aronqueix la veu, es causa de tos y constituheix un perill als ulls y per les orelles.

Convindria que aquesta questió s'estudiés bé. Potser se barbaria la causa de certes epidemias de tos, quin origen no pogut fixarse.

Dr. M. de T.

(Trad. de la Revista *Cosmos*.)

SECCIÓ LITERARIA

UN NEGAT

Me'n anava á passeig cap al mar quant me feren allargar lo pas, platja endins, uns bordegassots que passant á la vora meu parlavan d'un negat, signant un grup de gent que arran de las ones s'anava enproximant per moments.

Dels barris marítims y populosos de la gran Ciutat comensava á acudirshi, y quan jo vaig arribar al lloch de la desgracia ja no vaig poguer veure á la pobreta víctima.

M'entorpiá una muralla d'homes y dones que sobre les puntes dels peus y estirant lo coll tant com podían, cercavan clarianes entre 'ls més aprop del indret per contemplarlo. Aquestos, barrejanhi exclamacions de condol, enrahonavan á mesura de lo que veían, y d'aquest modo vaig sapiguer que 'l negat era un pobre noyet d'un sis ó set anys escassos y que, intentant retornarli la vida, estava allí ajenoilat prop d'ell, despullat com ell, un home del poble que 'l sacsejava, lo palpava y 'l observava suhanthi horrorosament, fent esforços desesperats pera salvar-lo, en mitx d'aquella argolla de gent que 'ls hi envoltava l'ayre á tots dos.

Les dones, plenes de llástima, parlavan de la roba y de les sabatetes que eran allí abandonades damunt la arena, y planyían sobre tot á la desgraciada mare d'aquell noyet, pro que ningú conexia.

Tot sol devia haver anat á banyarse; potser lo seu treball era al taller, pro á mi'm semblava impossible

que ab tanta bellugadissa de baylets y fins d'homes com per aquells vols nadavan, haguessen dexat negar una criatura sense adonarsen á temps.

— Es que deu haver rebut alguna patacada enfonzantse desseguida, perduts los sentits, feya algún que altre pera explicarse també tan extraordinari sucehit. Lo cert es que 'l infelís, segons deyan, seguí inmòvil no donant la més petita senyal d'esperança, quan vaig sentir á un bon senyor que deya á un seu company, arribats allavors: — Vés, ficat aquí dins; digas que ets metge, potser encara sigas á temps per salvarlo y 'l grupo al sentirho obrí pas al metge que se'n entrá cap al mitx.

Tothom, content y esperançat per aquella obra bona, aguantá 'l alé per un instant, y al cap de ben poch rato poguí observar, entre 'l silenci més anguniós, certs moviments de cap molt significatius, y desconsoledors, acompanyats seguidament de veus que deyan « Diu que es inútil, diu que es mort », y jo estirantme tot lo que vaig poguer vegí, en aquell moment, los pehuets morats de la desgraciada criatura posats enlayre, penjats en la nervuda má del Doctor que ja havia dit que no hi havia remey per ell.

« ¡Pobret, ja es al cel! » vaig fer entre llabis cercant una sortida entre 'l grupo de curiosos que s'havia engroxit considerablement encloguentmhi á mi dintre. A forsa d'empentes vaix arribá á eixirne.

Una gentada immensa composta de dones en sa majoria allavors s'apropava á balansades, estalontantse, se desbordavava cap al mar. La mala nova, com totes les d'aquesta classe havia corregut més depressa que 'l llamp y elles, les que eren mares, ab l'esglay al cor que las aclaparava, pensant en sos fillets solzament, abandonaren sos quefers y ab los trajos dolents y grexosos d'estar per casa, de casa pobre, de jornalers, corrian en direcció al grupo numerós y terrible ab los ulls á mitx cap, descompostes, brutes, sense cotilla y les més ab una cara de miseria que apenava. Les que ja hi eran s'afanyavan á rebre á crits y d'un tros lluny á les conegudes que hi anavan arribant: — No corréu, las hi deyan, no es pas lo vostre, calméuvos. Y 'l trángul continuava, y les unes dexavan lloch á les altres, y totes les que hi arribavan volfan veure al negat, volían convencers ab sos propis ulls, empenyentse y masegantse, apesar de les paraules de ses conegudes, de que no era 'l seu aquell noyet que també 'n tenia de mare. Y s'anavan apartant d'allí després d'estarne ben certes, desfentse en exclamacions llastimoses, malehint al mar, compadint al noyet, planyent á sa familia.

Pro la processó no mimbava: los barris marítims hi buydavan la gent com si fossen mosques y apesar de tot aquell desgraciats no tenia ningú d'allí que 'l regonegués.

Bona estona transcorregué encare fins que una nena regularment ben vestideta, ab los ulls plorosos, tal vegada presentint tota sa desgracia, comparegué de la má d'una altre noyeta un xich més gran que ella. També ho havia sentit á dir que hi havia un negat á la platja, y al ser á ne 'l grupo la nena, desfentse de sa amiga s'hi filtrá á dintre fins á topar ab son germanet ofegat. « ¡Sí que ho es, sí que ho es! Ja m'ho pensava! » vaig sentirli cridar desesperadament á n'aquella criatura feta una persona de seny « ¡Sí que ho es. Jo 'l vuy veure! » seguí cridant, quan bones persones se la enduyan d'aquell lloch. Y tothom corregué cap á n'ella á véurela, á contemplar la germaneta del negat. Y després vingué la seva mare pàlida, desencaxada, y, tothom, cap á véure á aquella pobre mare que 's tirá al damunt de son fill quan pogué véurel, pera menjársel á petons.

Davant d'aquestes escenes hi havia qui ja tenia la má preparada pera bofetear, en arribant á casa, á son germá petit que sempre hi anava á nadar. « Era com lo meu Enriquet », feya una dona referintse al tendre mort, y no hi havia pares ni germans que aquella desgracia no 's hi fes memoria de quelcom de negre; tots tenían fills y germans petits com aquell infelís pera castigarlos, pera corretgirlos, pera salvarlos á temps. Y jo ab los ulls hümits y 'l cor oprimí anava apartantme apoch apoch d'allí, pensant que en aquelles hores las escoles eran obertes y molts baylets, masses, corrian per carrers y per la platja ab lo cigarro als morros, renegant com uns carreters, atrevintse ab tothom, vaja, fent l'home.

Y l'endemá ones endins y á la matexa hora, l' hora de ser á estudi, un exèrcit de bordegassots, com s'aplicava!

F. ROCA Y JORDÀ.

¡Pobre Maria!

Fresca y gemada com una rosa la petita del Massoner. es ignoscenta jove y hermosa com la poncella del violer: Es la petita, fa de pastora y apenas brilla la nova aurora ja ab sas cabretas al camp fa via ¡Pobre Maria!

Avuy son pare li diu: Marieta som molts á casa per tan poch pa, ves cap á vila, vesten pobreta, fes de minyona... ves á captá... y ab una muda de roba usada se'n va la nena tota anyorada y á vila 's fica quant mori lo dia ¡Pobre Maria!

Si avans plorava deixant sos pares are l'hi agrada viure á ciutat, se veu més bella, fina de cara y que li alagan la vanitat: Ella 's pentina per ser hermosa y quant va á plassa va tan rumbosa que fos minyona ningú diria ¡Pobre Maria!

Malaguanyada flor de montanya que reb los aires de la ciutat lo ser bonica son cor enganya y més la enganya la vanitat: vol dur polacras y vestir llanas y ser minyona ja 'n pert las ganas — Cusir pels altres que be que iria — ¡Pobre Maria!

Com qu' es alegre y ab los ulls parla hi van los joves rendits de amor, mes, ¡pobre jove que vol guanyarla si no més pensa donarli 'l cor! Ella li agrada de ser senyora, robas de seda, pentinadora, balls y teatres per cada dia ¡Pobre Maria!

Sols dels que gastan, l'amor enveja y amor los dona, fins á desdir; carrers y plassas sovint passeja per si algún jove la vol seguir, y ells la segueixen y amor li juran y de la rosa la flayre apuran, sols per flayrarla hi van un dia ¡Pobre Maria!

Rosa marcida que ja no olora avans tan bella, ¡qui 't va pansir? abandonada se migra y plora y trist ovira son pervenir; quant en sa cambra sola se queda somnia encara vestits de seda, joyas y galas, festa y orgia, ¡Pobre Maria!

Entre sos brassos estant opresos los que li roban honra y salut y ella 'ls hi cambia volubles besos ab vestits rónechs de blau bellut, y encara altiva corre á tot hora orgullejantse de ser senyora, portant sas robas ab alegria ¡Pobre Maria!

Encare es jove y está envellida, la vista morta, son cos malalt, tota nafrada sense honra y vida jau en un catre del Hospital; lo mon la llansa, ningú la plora... sa pobre mare si hi fos á vora, sa pobre mare com ploraria!! ¡Pobre Maria!!

PERE DE PALOL.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del dia 29 d' Juliol

Especies	Mesures	Pessetes
Blav	QUARTERA DE 80 LITRES	16'50
Mestall	»	13'00
Ordi	»	8'00
Ségol	»	00'00
Civada	»	7'00
Besses	»	12'50
Mill	»	14'00
Panís	»	16'00
Blat de moro	»	13'00
Llobins	»	8'50
Fabes	»	12'00
Fabó	»	13'00
Fassols	»	20'00
Monjetes	»	22'00
Ous	Dotzena	01'10

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

Diumeuge 6. — La Transfiguració de N. Senyor: Sts. Just y Pastor.
 Dilluns 7. — St. Gayetà y St. Albert.
 Dimars 8. — St. Ciriach y St. Miró.
 Dimecres 9. — St. Romá y St. Rústich.
 Dijous 10. — St. Llorens.
 Divendres 11. — St. Tiburci: Sta. Susanna y Sta. Filomena.
 Dissapte 12. — Sta. Clara y Sta. Felicissima.
 Diumenge 13. — St. Hipòlit y St. Cassiá.
 Dilluns 14. — St. Eusebi y Sta. Limbana. *Dejuni y abstinencia*.
 Dimars 15. — La ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DEU: St. Tarcisi.

Quaranta Hores.

Dels dies 6 al 12 en la iglesia de St. Felú; del 13 al 15, en la de St. Pere.

Guía del viajero en la Comarca

Amer — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona a Olot y carretera de Sta. Coloma a Olot y de Gerona a Anglés a 18 k^m. de Gerona.

Anglés. — 14 k^m. de Gerona. (Vegis lo dit referent a Amer).

Arbúcies. — 36 k^m. de Gerona. Carretera de Hostalrich a Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 k^m. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal a Figueras.

Bagur — 44 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassà a Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Olot. Aigües sulfurosas.

La Catalana. — Ferreteria, quincalleria y merceria. — Mercadal 7 y Plassa de la Constitució 1.

Besalú. — 41 k^m. Carreteras de Gerona a Olot y de Figueras a l'última població.

Bianes. — 32 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 54 k^m. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de alavella. — 16 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Aigües termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — Cotxes de abdos establiments a tots los trens.

Calonge. — 27 k^m. Carretera de Sant Feliu de Guixols a Palamós.

Camprodón. — 59 k^m. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 k^m. Estació en lo ferrocarril de Gerona a Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d'Aro. — 25 k^m. (Id. anterior).

Castelló d'Ampurias. — 41 k^m. Carretera de Figueras a Rosas.

Figueras. — 32 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Carretera de Barcelona a la Frontera y limit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Capital de Provincia. — Audiencia. — Jutjat de 1.ª instancia. — Sucursal del Banch d' Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — Carrer Nou.

Café Norat. — Rambla de la Llibertat.

Encesa y C.^a, en comandita. — Farinera. — Carretera de Barcelona.

E Barangé y fills. — Fábrica de sabó a Gerona, Granelers y Barcelona.

Pérez, Sauri y Noguer. — Fábrica de ciments y cals hidráulica. — Industria 2.

Fills de Esteve Garriga. — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

P. Lliurella y C.^a — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguits pera incandescencia per gas. — Plassa del Oli, 6.

J. O. Carbó. — Camiseria y confecció de roba blanca per senyora. — Plateria 30. — (Quatre cantons).

Saliet y C.^a. — «La Gerundense». — Fábrica de paper continuo.

Succorsors de Pau Cassá. — Gran magatzem de paper pintat pel decor t de habitacions. Gran varietat de molliuras. — Constitució 11.

Academia de Bellas Arts pera senyoretas. Directora D.ª Carme Riera. Plassa del Correu, 9, boliga. Casa del capella de las Germanetas dels pobres.

Camilo Fontbernat y Roure. — Cirugia. — Especialista en malalties dels peus. — Progrés, 23, perruqueria.

Hostalrich. — 39 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. y carretera fins a Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 k^m. Estació Tramvia Flassà a Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 k^m. Carretera de La Bisbal a Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 k^m. Limit en la carretera de Barcelona a Fransa. Banys de la Mercé. (Aigües sulfurosas).

La Sellera. — 16 k^m. Estació ferrocarril de Gerona a Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona a Olot.

Llagostera. — 24 k^m. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras a id. y a Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 k^m. Carretera a la estació de Blanes, y carretera fins a Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 k^m. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 k^m. Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 k^m. Estació Tramvia Flassà a Palamós y carretera de Gerona a Palamós.

Palamós. — 44 k^m. Estació del Tranvia de Flassà, limit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 k^m. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 k^m. Ferrocarril fins a Gerona: carreteras a Gerona y a Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 k^m. Carretera a a estació de Hostalrich y a Vich. Aigües acidulo carbonicas.

Sant Pere Pescador. — 27 k^m. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 k^m. Carretera desde la estació de Sils (T. a B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Aigües termals.

Torroella de Montgri. — 32 k^m. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartil.

Tossa. — 41 k^m. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 k^m. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 k^m. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Balenyá. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companias de segurs sobre la vida reunidas
Carrer mple 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15.000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908'05 pts.

Capitalas assegurats desde la fundación de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352'95 »

Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. 13.382,881'61 »

Delegat general en la Provincia

Joseph Coderech y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas. — Narcis Boadas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antiséptic per evitar las caries y demás enfermetats de la boca.

Vi de Nou de Kola del Dr. Roca. — Tónico neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d' ahorro.

Vi Iodo Tánic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tánic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l' oli de tetje de bacallá, y de gran utilitat per combatre l' escrofulisme, afeccions del pit y reumatisme.

Tots los vins son a basse de Jerez y Malaga i gitims

De venda a casa l' autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(antiga del Dr. Ameiller)

Cort-Real, 4. — Girona

LO GERUNDÉS

PERIÓDIC PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31

PRECIUS DE SUSCRIPCIÓN

Gerona...	1 peseta trimestre	1'50 peseta trimestre
Fora...	1'25 id.	0'10 id.
	Un número sol.	

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 mati.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línea.	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línea.	6'30 m.
S. Aniol y sa línea.	7'00 m.
Estanyol y sa línea.	7'00 m.

Sortidas

Madrid.	2'30 tarde.
Barcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa.	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
Sant Aniol.	10'00 m.
Estanyol.	10'00 m.